ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ความสามารถการปรับตัวของสายพันธุ์ข้าว บาร์เลย์ต่อสภาพน้ำท่วมขัง

ชื่อผู้เขียน

นางสาวพันธิภา สอนเมือง

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์)

สาขาวิชาพืชไร่

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รศ. สุทัศน์ จุลศรีไกวัล

ประธานกรรมการ

ศ. ดร. จักรี เส้นทอง

กรรมการ

ผศ. ดร. ดำเนิน กาละดี

กรรมการ

อ. ดร. ศันสนีย์ จำจด

กรรมการ

บทคัดย่อ

ได้ศึกษาความสามารถในการปรับตัวของสายพันธุ์ข้าวบาร์เลย์ต่อสภาพน้ำท่วมขัง ในช่วง ระหว่างเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2542 ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2543 ณ แปลงทดลองของภาควิชาพืช ไร่ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ การศึกษาประกอบด้วย 2 การทดลองคือ การ ทดลองที่ 1 เป็นการคัดเลือกสายพันธุ์ที่ทนต่อสภาพน้ำท่วมขังโดยใช้ข้าวบาร์เลย์จำนวน 125 สาย พันธุ์ ปลูกในกระถางแล้วปล่อยให้น้ำท่วมขังเมื่อต้นข้าวบาร์เลย์เจริญเติบโตถึงระยะมีใบอ่อน 3-4 ใบ สำหรับการทดลองที่ 2 เป็นการศึกษาต่อเนื่องจากการทดลองที่ 1 เพื่อศึกษาความสามารถของ การปรับตัวและการเจริญเติบโตของสายพันธุ์ข้าวบาร์เลย์เมื่อปลูกในสภาพน้ำท่วมขัง โดยวางแผน การทดลองแบบ split plot มี 3 ซ้ำ กำหนดให้ main plot เป็นระดับการให้น้ำ ประกอบด้วยการให้ น้ำเป็นปกติและการให้น้ำขังเป็นช่วงๆตลอดฤดูปลูก สำหรับ sub plot เป็นจำนวนข้าวบาร์เลย์ 36 สายพันธุ์ ที่ได้ผ่านการคัดเลือกมาแล้วจากการทดลองที่ 1

ผลการศึกษาของการทดลองที่ 1 พบว่าข้าวบาร์เลย์ทั้ง 125 สายพันธุ์มีความสามารถใน การปรับตัวต่อสภาพน้ำท่วมขังที่แตกต่างกันโดยจำแนกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ 1. กลุ่มทนทานมาก 2. กลุ่มทนทานปานกลาง และ 3. กลุ่มอ่อนแอ สำหรับสายพันธุ์ข้าวบาร์เลย์กลุ่มทนทานน้ำขังปาน กลางถึงทนทานมาก จะสังเกตพบใบอ่อนยังมีสีเขียวอยู่ ขณะที่กลุ่มอ่อนแอนั้นใบจะเหลืองและ แห้งตาย

ผลของการประเมินความสามารถในการปรับตัวและการเจริญเติบโตของสายพันธุ์ข้าว บาร์เลย์เมื่อปลูกในสภาพน้ำขัง โดยวิธีใช้ค่าดัชนีการทนน้ำขัง (Flooding tolerance Index, FI) เป็นตัวชี้วัด พบว่าสายพันธุ์ข้าวบาร์เลย์จำนวน 13 สายพันธุ์ที่มีค่า FI ไม่มีความแตกต่างอย่างมี นัยสำคัญกับค่า 1.0 ซึ่งแสดงถึงสายพันธุ์ดังกล่าวมีความสามารถในการปรับตัวต่อสภาพน้ำขังได้ ดี ค่า FI ของสายพันธุ์ข้าวบาร์เลย์ทั้ง 36 สายพันธุ์มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับน้ำหนักแห้งราก (r = 0.76) น้ำหนักแห้งต้น (r = 0.84) น้ำหนักแห้งรวม (r=0.88) ความสูง (r = 0.61) และอายุการ ออกดอก (r = 0.43) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนหน่อต่อต้น และจำนวนหน่อที่ให้รวง นอกจาก นี้ยังพบว่าเมื่อเพาะปลูกสายพันธุ์ข้าวบาร์เลย์ในสภาพของน้ำขังเป็นระยะๆนั้นมีผลกระทบน้อยต่อ การแตกหน่อ และความสูงของลำต้น แต่จะมีผลกระทบระดับปานกลางต่อจำนวนหน่อที่ให้รวง น้ำ หนักแห้งรวมของต้น และให้ผลกระทบมากต่ออายุออกดอก กล่าวคือ ทำให้สายพันธุ์ข้าวบาร์เลย์ ออกดอกล่าข้าไปประมาณ 6-23 วัน

ผลการศึกษาครั้งนี้ยังได้พบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับหรือรูปแบบของการให้น้ำและ สายพันธุ์ข้าวบาร์เลย์ของลักษณะต่างๆที่ศึกษา ซึ่งชี้ให้เห็นว่ามีความหลากหลายของพันธุกรรม ของการทนน้ำขังของพืชข้าวบาร์เลย์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการใช้เป็นเชื้อพันธุกรรมเพื่อปรับปรุง พันธ์ข้าวบาร์เลย์ให้มีลักษณะพันธ์ที่ดีที่ทนต่อสภาพน้ำท่วมขังในโอกาสต่อไป Thesis Title

Adaptability of Barley Lines to Waterlogging Condition

Author

Miss Pantipa Sonmuang

M.S. (Agriculture)

Agronomy

Examining Committee

Assoc. Prof. Suthat Julsrigival

Chairman

Prof. Dr. Chuckree Senthong

Member

Asst. Prof. Dr. Dumnern Karladee

Member

Lect. Dr. Sansanee Jamjod

Member

Abstract

Adaptability study of barley lines to waterlogging condition was conducted during July, 1999 to March, 2000 at the Agronomy Farm, Faculty of Agriculture, Chiang Mai University. The study consisted of two experiments. Experiment 1, was preliminary test of 125 barley genotypes grown under transient waterlogging at 3 - 4 leaf stage with the purpose of screening for the waterlogging tolerant barley genotypes when treated with such suboptimal condition. Experiment 2, was conducted subsequently to evaluate the adaptability of the selected waterlogging tolerant barley genotypes.

As a means to examine the effect of waterlogging on adaptability and growth development of barley genotypes, a split plot design was used with two levels of water application included regular irrigation and managed transient waterlogging during the growing period, and 36 selected barley genotypes as sub plots. Main plot and sub plot treatments were arranged in three replications.

Result of preliminary screening study showed that abilities of barley genotypes exhibited to waterlogging condition could be classified into three groups: tolerant, moderate tolerant and susceptible genotypes respectively. For moderate to tolerant

genotypes, green leaves wax observed under transient waterlogging after 3-4 leaf stage, whereas the severely leaf symptoms (yellow and dry leaves) were detected from the susceptible genotypes.

Evaluation of flooding tolerance index (FI) for measuring the adaptability and growth development of 36 selected barley genotypes grown under waterlogging condition. The results revealed that there were 13 barley genotypes showed tolerantly to waterlogging growing condition and gave FI not significantly difference with 1.0 value. In addition FI value was positively correlated with root dry weight (r = 0.76), shoot dry weight (r = 0.84), total dry weight (r = 0.88), plant height (r = 0.61) and day of flowering (r = 0.43) but tiller and productive tiller per plant did not show any correlation with FI. Results of adaptability study also showed the ability of producing tiller per plant as well as plant height which were slightly affected by waterlogging but such condition, most of barley genotypes were moderately affected on number of productive tillers, total dry weight and greatly affected to the flowering date. Waterlogging prolonged flowering of barley genotypes by 6-23 days.

Furthermore, interaction between water application treatments and barley genotypes were noticed significantly in each studied of agronomic characters. These results could be proposed that there were waterlogging tolerant traits existed and giving a wide range of variabilities among the barley genotypes which could be employed for improving waterlogging tolerant of barley variety.